

Forslag til Lov

om

Invalideforsørgelse.

Iste Kapitel

§ 1.

Den, der ved Udførelsen af sine militære Tjenestepflichter har faaet en Legemsbeskadigelse eller Svaghed, der for bestandig eller for en Tid gjør ham udygtig til egentlig Krigstjeneste eller anden militær Tjeneste, og derhos tilintetgjør eller i væsentlig Grad svækker hans Gyde til at sørge for sit og sin Familjes Underhold, har selv efter en nok saa kort Tjenestetid Krav paa Invalideforsørgelse. Samme Krav som de militære Invalider har Enhver, der, uden at være i egentlig militær Tjeneste, beordres til Forretninger i militært Diemeb, hvorfor han ikke kan undslaa sig, f. Ex. Skandsarbejde, Wegtkjørsel og deslige, naar han derved bliver Invalid.

§ 2.

Enhver af de i § 1 nævnte Personer, der faar en Legemsbeskadigelse eller Svaghed, som ikke strax kan give ham Berettigelse til Statens Forsørg, men som mulig i Fremtiden kan medføre Følger, der ville berettigge ham til saadan Forsørg, kan gjøre Anmeldelse herom til Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen. Efter saadan Anmeldelse inden et Aar, efterat Legemsbeskadigelsen eller Svagheden paadrages, har den nævnte Bestyrelse at undersøge Forholdet og derefter at meddele den Paagjældende Attest om Anmeldelsen og Undersøgelens Udfald. Bedkommendes Krav paa Invalideforsørgelse er dog ikke betinget af, at en saadan Anmeldelse har fundet Sted; ei heller mister han denne Ret, selv om han har gjort Tjeneste i kortere eller længere Tid, efterat han fik den Legemsffade, der senere maatte bevirke hans Invaliditet.

§ 3.

Forsørgelsen gives ved et aarligt Pengebidrag, der tilstaas enten som vedvarende eller for et Aar ad Gangen. Vedvarende Forsørgelse maa først tilstaas, naar den Legemsbeskadigelse eller Svaghed, der bevirker Forsørgelsen, er anerkjendt for at være uhelbredelig eller at ville medføre saadanne Følger for den Paagjældende, at en vedvarende Forsørgelse er tilstrækkelig begrundet.